

לועזישע עין משפט נר מצוה

א [מיינ' פירן] מהל' מאלכות אסורות הל' ט זי טוש"ע יו"ד סי' קיב סעיף ג]:

קבב ב מיי פירא מהל' מאלכות אסורות הלכג א סמג לאון קמח טוש"ע י"ד סי' קגב סעיף א:

קבבג א ד ה מיי פירצ מהלכות אסורי ביאה הלכה א ז סמג לאון קיב טור שיע' אה"ע סי' טז סעיף א: קל ו ז מיי שס הלכה ד טוש"ע שס סעי' ז [שיע' ח"מ סי' מבג סעיף ז בזהבן]:

קלא ח מיי שס הלכה ז טוש"ע שס סעי' א: **קלב** ט י מיי שס פירצ הלכה א סמג לאון קב טוש"ע אה"ע סי' כב סעיף א ונכבז אלפס קדושין פ"ד ד' [ומג]: **קלג** ב ל מיי שס הלכה ג טוש"ע שס סעי' ז: **קלד** ז מיי שס פ"ד הלכה ד ופ"א מהלכות טומאת מת הלכה י"ד פ"ב מהל' משבב ומוטב הלכה י:

קלה ז מיי פירצ מהל' משבב ומוטב הל' י:

רבינו חננאל

במארה אהם נארים ואותי אהם קובעים הגוי כולו. אי איכא הגוי כולו וקא עבר עליה האי גברא אותי אהם קובעים ואי לא לא. גופא אמר באלי (נותאה) [אמר אבמי נותאן] משמיה דרב פתן ושמןן ויינן ובנותיהן כולן מיי"ח דבר הן. בנותיהן אמר רב נחמן בר יצחק גזרו על בנותיהן שיהו גירות מעריסותיהן. גנבא משמיה דרב אמר כוליהו משום עבודת כוכבים גזרו דבריהן. גזרו על רבן ושמןן משום יינן. וגזרו על יינן משום ייחוד בנותיהן. אבל חתנות בבנותיהן מדאורייתא הוא דכתיב לא תתחתן במ ואצ"ל דהאי קרא במ אמותא הוא. א דכתיב כי יסיר את אבך מאחרי מרבין כל המסירות ואפי' דשאר אמותא מן התורה. ודרך זנות בית דינו של שם גזרו שנאמר הוציאהו ותשריו. ישראל הבא על העובדת כוכבים הלכה למשה מסיני הוא דתנן הבוועל ארמית קנאין פוגעין בו והנימ' בפרהסיא וכמעשה זמרי. אבל הבא על העובדת כוכבים בצנעא בית דין של חשמונאי גזרו. הבא על העובדת כוכבים חייב משום ייחוד אפי' נזה משום ייחוד אפי' נזה שפחה אשת איש. נשג"ז נדה שפחה עובדת כוכבים זונה. גזרו תלמידי שמאי והלל אפילו ייחוד דעובדת כוכבים פנוריה. אבל ייחוד דבת ישראל אם היא אשת איש מן התורה הוא. שנאמר כי יסיתך אחיך בן אמן בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם אמו וכן ייחוד העריות שבתורה. ייחוד דבת ישראל פנוריה בית דינו של דוד גזרו ביה דאמר רבא באותה שעה בשבא אמן על תמר אחותו גזרו על ייחוד דפנוריה בת ישראל. וגזרו על ייחוד בנותיהן משום דבר אחר. א) דאמרין

ו"ל דהסיח דרנא דתמורה וכן והיה דפ' י' יוחסין והסיח דיצנות דמשמע דעובדת כוכבים שייך זונה (י') היינו ודאי ליהאך לכהן ואף הכהן לוקה עליה כבעולה ודאי ואביי דפליג ואמר אינו לוקה היינו משום דקסצר דהא דמתקשר עובדת כוכבים זונה לכהן מדאורייתא לאו משום זונה דכתיב בקרא מתקשר אלף מגורת הכתוב דכתיב בתולה מעמיו ולא גיורת ולאו האז מכלל עשה ולהכי לא לקי וסך גיורת דז"ד של חשמונאי הוי כסתם עובדת כוכבים שאין ידוע לנו שנעלה דמספיקא לא לקי ואפי' לרנא ומיהו לרצין גזרו חכמים לחייבו משום זונה ולרצ דימי נשיהו לא מפקרי הלכך משום זונה לא גזרו ומפ' נמי הסם צפ' הנשרפין מ"ד נשג"ז לא אמר נשג"א דאישות לית להו וק' דהא מנרבינן צפ"ק דקידושין (דף כא:)

לרבות אשת איש והא דדרשין צפ' ד' מיתות (פסהדרין דף נב:)

אשר ינאף אשת רעהו פרט לאשת אחרים פי' עובד כוכבים אלמנא לא שייך זהו אישות כלל היינו לענין חיוב מיתה והא דלמרינן (בריש) [צירושלמי צפ'] אין עומדין י' בלו על הזונה ראשון קנאה ואחרים חייבים עליה משום אשם איש דהא אמר בעילה קונה בזני נח היינו דוקא גבי זני נח אלז צירשאל אינו חייב בעשה אלא בעולת בעל ואשתו גמורה:

צער גדול' היה צי' לפני רבי אסי בוי'. מדאמרין ופלוגי אלז פלוגי משמע שכולם היו בדור אחד וכולם נימי רבי:

לועזישע עין משפט נר מצוה

אי איכא גוי כולו אין אי לא לא. פי' אינה חלה כשאר גזירות ויכולה להתבטל אף צב"ד קטן מיהו חלה היא לענין שזריכה שום היתר שהרי שמן נהגו זו איסור עד שבא רבי יהודה והמירו: **גזרין על בנותיהן** שיהו נדות מעריסותן. וגם על נזות כותים גזרו ושמי גזירות הוו ומרזייהו לריכי כמו שפי' צפ"ק דשבת (א) (טז:): **דכתיב לא תתחתן במ**. אסיפא דקרא סמיך דכתיב וצמו לא תקח לבנך דלילו לאו דלא תתחתן מיירי בגיורת כדלמרינן בהערל (יצמות עו.) וכי האז גוונא פי' הר"ר אלחנן צפרק הערל (שס עט.) גבי זני שאלו שהוקעו דפרין והכתיב לא יומתו אבות על זנים וע"כ* אסיפא דקרא סמיך דכתיב איש צמטאו יומתו אבל רישיה דקרא מוקמי ליה (בסנהדרין דף קז ב:): בעדות אז על הכן [וע"ע מוס' כתובות כט. סד"ה אלן]: **ב' יסיר ארבות בר המסירין**. ע"כ הך דרשא לא קיימא אלף אצמו לא תקח לבנך דסליק מיינה דלילו שאר עובדי כוכבים בגירותן שרו ולר"ש דאסר פי' רשצ"ס הך דר"ש ליתא כזולתו תנאי אלא משום דשמעינן ליה לר"ש דדריש טעמא דקרא אס כן כי יסיר קרא יתירא הוא דבי נמי לא כתיב דרשין האז טעמא מנפשיה ווע' מוס' קידושין סה: ד"ה הניחא וכו'):

משום נשג"א. פירוש כהן הנא עליה חייב משום זונה ומפ' צפ' הנשרפין (פסהדרין דף פג.) ואידך דלמר משום נשג"א קסצר נשיהו לא מפקין צנזות ומשום הכי לא מחייבי משום זונה והקשה הרב רבי משה מפוסטוי"ש דלמר הכא צנית דין של חשמונאי גזרו בעובדת כוכבים משום זונה ומנן צפרק הנא (א) ציצמות (דף סא: ומכ"א אין זונה אלא גיורת או משוחררת ושנענלה בעילת זנות וזו היא זונה האמורה צמורה ומפרס טעמא לפי שבאין עליה צנכריותה אלמנא בעובדת כוכבים שייך זנות ויש לדחות דהתם בגיורת שאני משום דהשתא היא צת קימה וקיימא צאיסור חללה וזונה לא יקח (ז) אלז בעובדת כוכבים דלית זה קימה ליה זה משום זונה לא יקח ולא משום חילול זרעו שאינו מתייחס אחריהן אכן קשה דלמרינן פרק כל האסורין (תמורה דף כט: ושם ד"ה ורגא) אמר אביי כהן הנא על העובדת כוכבים (א) (אפי' א"א) אינו לוקה ורבא אמר לוקה אלמנא מדלורייתא הוא מלקי עלה משום זונה ואפילו בעובדת כוכבים ואמר צפרק עשרה יוחסין (קידושין דף עח.) דפליגי רבי אלעזר בר יעקב ור' יהודה ור' יוסי ור' שמעון צנצניות לכהן ואפילו ר' מצת ג' שזרעו צתוליה צירשאל אלז בעובדת כוכבים ודאי שייך זונה

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

אי איכא גוי כולו אין אי לא לא. פי' אינה חלה כשאר גזירות ויכולה להתבטל אף צב"ד קטן מיהו חלה היא לענין שזריכה שום היתר שהרי שמן נהגו זו איסור עד שבא רבי יהודה והמירו: **גזרין על בנותיהן** שיהו נדות מעריסותן. וגם על נזות כותים גזרו ושמי גזירות הוו ומרזייהו לריכי כמו שפי' צפ"ק דשבת (א) (טז:):

יבמארה אהם נארים ואותי אהם קובעים הגוי כולו אי איכא גוי כולו אין אי לא לא גופא א)אמר באלי אמר אבימי נותאה משמיה דרב פיתן ושמןן יינן ובנותיהן כולן משמונה עשר דבר הן ובנותיהן מאי היא אמר רב נחמן בר יצחק גזרו על בנותיהן גידות מעריסותן וגניבא משמיה דרב אמר כולן משום עובדת כוכבים גזרו דכי אתא א)רב אחא בר אדא א"ר יצחק גזרו על פיתן משום שמנן מאי אולמיה דשמן מפת אלא על "פיתן ושמןן משום יינן יועל יינן משום בנותיהן ועל בנותיהן משום דבר אחר ועל דבר אחר משום ד"א בנותיהן דאורייתא היא דכתיב לא תתחתן במ דאורייתא ז' אומות אבל שאר עובדי כוכבים לא ואתו אינהו וגזור אפילו דשאר עובדי כוכבים ולר"ש בן יוחי דאמר צבי יסיר את בנך מאחרי ג)לרבות כל המסירות מאי איכא למימר אלא דאורייתא יאישות דרך חתנות ואתו אינהו גזור אפילו דרך זנות וזנות נמי בבית דינו של שם גזרו דכתיב יואמר יהודה הוציאהו ותשרף אלא דאורייתא עובד כוכבים הבא על בת ישראל דמשבחה בתריה אבל ישראל הבא על העובדת כוכבים לא ואתו אינהו גזור אפי' ישראל הבא על העובדת כוכבים ישראל הבא על העובדת כוכבים הלכה למשה מסיני היא ד)דאמר מר יהבוועל ארמית קנאין פוגעין בו (א"ל) דאורייתא יבפרהסיא וכמעשה שהיה ואתו אינהו גזור אפילו בצניעא בצניעא נמי בית דינו של חשמונאי גזרו [דכי אתא רב דימי אמר ב"ד של חשמונאי גזרו] ישראל הבא על העובדת כוכבים חייב משום נשג"א

י)כי אתא רבין אמר משום ינשג"ז כי גזרו בית דינו של חשמונאי ביאה אבל ייחוד לא ואתו אינהו גזור אפי' ייחוד ייחוד נמי בית דינו של דוד גזרו ו)דאמר רב יהודה באותה שעה גזרו על ייחוד אמרי התם ייחוד דבת ישראל אבל ייחוד דעובדת כוכבים לא ואתו אינהו גזרו אפי' ייחוד דבת ישראל אבל ייחוד דבת ישראל דאורייתא היא ד)דאמר ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק רמו לייחוד מן התורה מנין שנאמר כי יסיתך אחיך בן אמן וכי בן אם מסית בן אב אינו מסית אלא ב)בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה ייחוד דאורייתא דאשת איש ואתא דוד וגור צאפי' אייחוד דפנויה ליאתו תלמידי בית שמאי ובית הלל גזור אפי' אייחוד דעובדת כוכבים מאי על ד"א משום ד"א אמר רב נחמן בר יצחק (ט)גזרו על תינוק עובד כוכבים שיטמא בזיבה שלא יהא תינוק ישראל רגיל אצלו במשכב זכור דא"ר זירא צער גדול היה לי אצל ר' אסי ור' אסי אצל ר' יוחנן ור' יוחנן אצל ר' ינאי ור' ינאי אצל רבי נתן בן עמרם ור"ג בן עמרם אצל רבי תינוק עובד כוכבים מאימתי מטמא בזיבה ואמר לי בן יומו וכשבאתי אצל ר' חייא אמר לי יבן מ' שנים ויום אחד וכשבאתי והרציתי דברי לפני רבי אמר לי הנח דברי ואחוז דברי רבי חייא דאמר תינוק עובד כוכבים אימתי מטמא בזיבה בן תשע שנים ויום אחד הואיל

צמארה אסם נארים. אתם מקבלים עליכם גיורה צארור וצקללה ונאסר עליכם ואח"כ אותי אתם קובעים גוחלים שאתם נהנים שוב מן הארורים: **מעריספן**. מקטנותן שהן שוכנות בעריסה שקורין צריי"ן: **משום יינן**. שהיין צוער זו ומציאו לדיי צנותיהן: **וצנוסיהן אסורין משום דבר אחר**. עבודת אלילים: ועל דבר אחר. שלא הוזכר כאן גזרו משום דבר אחר ולא משום עבודת אלילים. לקמן מפרש לה: **קנאים**. זני אדם המקנאין קנאמו זה מקום אשות ומשום: **פוגעין זו**. בשעת בעילה לפי שאינו צמימת צ"ד וכמעשה שהיה דומרי וכזי: **נשג"א**. גזרו עליהן משום נדה דרצנן ואע"ג דעובדת כוכבים אין דמה מטמאה מן התורה שהרי היא צבהמה חכמים גזרו עליה ומשום שפחה ומשום עובדת כוכבים" כאליו מתחתן זה דרך אישות ומשום אשת איש דעעולת בעל יש לכן לבני נח דכתיב ו)היא צעולת בעל וישראלאל הרגיל בכך הואיל וצא עליה צנדהמה אמי למיבעל נמי נדה ישראלית ואמי למינסב שפחה ועצר משום לא יהיה קדש ו)ואמי למנסבה לעובדת כוכבי ועצר אלא תחתן ואמי למיבעל אשת איש ישראל: **משום נשג"א**. נדה שפחה עובדת כוכבים" זונה שאם כהן הוא יש כאן משום לאו דזונה ולא לאו ממש אלא גיורה משום זונה ישראלית שנענלה לאסור לה: **דלורייתא דמייחודא צבדיה נו'** לא גרסי' וה"ג

כי גזור רצנן צית חשמונאי ציאה אלז ייחוד לא נו' ואסו אינו. תלמידי שמאי והלל: **צאוסם שעה**. מעשה אמןון וממר. והא דרצ יהודה צסנהדרין צפ' כ"ג: **שיטמא צזיבה**. אפי' לא ראה גזרו עליו להיות כז: **אער גדול סיה לי נו'**. כלומר טורח גדול היה לי אלזו צשאיילה זו ששאלתיה ממנו כמה פעמים ולא היה צידו: **הואיל**

י)כי אתא רבין אמר משום ינשג"ז כי גזרו בית דינו של חשמונאי ביאה אבל ייחוד לא ואתו אינהו גזור אפי' ייחוד ייחוד נמי בית דינו של דוד גזרו ו)דאמר רב יהודה באותה שעה גזרו על ייחוד אמרי התם ייחוד דבת ישראל אבל ייחוד דעובדת כוכבים לא ואתו אינהו גזרו אפי' ייחוד דבת ישראל אבל ייחוד דבת ישראל דאורייתא היא ד)דאמר ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק רמו לייחוד מן התורה מנין שנאמר כי יסיתך אחיך בן אמן וכי בן אם מסית בן אב אינו מסית אלא ב)בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה ייחוד דאורייתא דאשת איש ואתא דוד וגור צאפי' אייחוד דפנויה ליאתו תלמידי בית שמאי ובית הלל גזור אפי' אייחוד דעובדת כוכבים מאי על ד"א משום ד"א אמר רב נחמן בר יצחק (ט)גזרו על תינוק עובד כוכבים שיטמא בזיבה שלא יהא תינוק ישראל רגיל אצלו במשכב זכור דא"ר זירא צער גדול היה לי אצל ר' אסי ור' אסי אצל ר' יוחנן ור' יוחנן אצל ר' ינאי ור' ינאי אצל רבי נתן בן עמרם ור"ג בן עמרם אצל רבי תינוק עובד כוכבים מאימתי מטמא בזיבה ואמר לי בן יומו וכשבאתי אצל ר' חייא אמר לי יבן מ' שנים ויום אחד וכשבאתי והרציתי דברי לפני רבי אמר לי הנח דברי ואחוז דברי רבי חייא דאמר תינוק עובד כוכבים אימתי מטמא בזיבה בן תשע שנים ויום אחד הואיל

י)כי אתא רבין אמר משום ינשג"ז כי גזרו בית דינו של חשמונאי ביאה אבל ייחוד לא ואתו אינהו גזור אפי' ייחוד ייחוד נמי בית דינו של דוד גזרו ו)דאמר רב יהודה באותה שעה גזרו על ייחוד אמרי התם ייחוד דבת ישראל אבל ייחוד דעובדת כוכבים לא ואתו אינהו גזרו אפי' ייחוד דבת ישראל אבל ייחוד דבת ישראל דאורייתא היא ד)דאמר ר' יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק רמו לייחוד מן התורה מנין שנאמר כי יסיתך אחיך בן אמן וכי בן אם מסית בן אב אינו מסית אלא ב)בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם כל עריות שבתורה ייחוד דאורייתא דאשת איש ואתא דוד וגור צאפי' אייחוד דפנויה ליאתו תלמידי בית שמאי ובית הלל גזור אפי' אייחוד דעובדת כוכבים מאי על ד"א משום ד"א אמר רב נחמן בר יצחק (ט)גזרו על תינוק עובד כוכבים שיטמא בזיבה שלא יהא תינוק ישראל רגיל אצלו במשכב זכור דא"ר זירא צער גדול היה לי אצל ר' אסי ור' אסי אצל ר' יוחנן ור' יוחנן אצל ר' ינאי ור' ינאי אצל רבי נתן בן עמרם ור"ג בן עמרם אצל רבי תינוק עובד כוכבים מאימתי מטמא בזיבה ואמר לי בן יומו וכשבאתי אצל ר' חייא אמר לי יבן מ' שנים ויום אחד וכשבאתי והרציתי דברי לפני רבי אמר לי הנח דברי ואחוז דברי רבי חייא דאמר תינוק עובד כוכבים אימתי מטמא בזיבה בן תשע שנים ויום אחד הואיל

ו"ל דהסיח דרנא דתמורה וכן והיה דפ' י' יוחסין והסיח דיצנות דמשמע דעובדת כוכבים שייך זונה (י') היינו ודאי ליהאך לכהן ואף הכהן לוקה עליה כבעולה ודאי ואביי דפליג ואמר אינו לוקה היינו משום דקסצר דהא דמתקשר עובדת כוכבים זונה לכהן מדאורייתא לאו משום זונה דכתיב בקרא מתקשר אלף מגורת הכתוב דכתיב בתולה מעמיו ולא גיורת ולאו האז מכלל עשה ולהכי לא לקי וסך גיורת דז"ד של חשמונאי הוי כסתם עובדת כוכבים שאין ידוע לנו שנעלה דמספיקא לא לקי ואפי' לרנא ומיהו לרצין גזרו חכמים לחייבו משום זונה ולרצ דימי נשיהו לא מפקרי הלכך משום זונה לא גזרו ומפ' נמי הסם צפ' הנשרפין מ"ד נשג"ז לא אמר נשג"א דאישות לית להו וק' דהא מנרבינן צפ"ק דקידושין (דף כא:)

לרבות אשת איש והא דדרשין צפ' ד' מיתות (פסהדרין דף נב:)

אשר ינאף אשת רעהו פרט לאשת אחרים פי' עובד כוכבים אלמנא לא שייך זהו אישות כלל היינו לענין חיוב מיתה והא דלמרינן (בריש) [צירושלמי צפ'] אין עומדין י' בלו על הזונה ראשון קנאה ואחרים חייבים עליה משום אשם איש דהא אמר בעילה קונה בזני נח היינו דוקא גבי זני נח אלז צירשאל אינו חייב בעשה אלא בעולת בעל ואשתו גמורה:

צער גדול' היה צי' לפני רבי אסי בוי'. מדאמרין ופלוגי אלז פלוגי משמע שכולם היו בדור אחד וכולם צימי רבי:

לאלתר

עבודה זרה

מסורת הש"ס

א) שבת ז' ע"ש (ז) [שס], א) [קדושין סח:], ד) [סנהדרין פב, ט) (נ"ל אלף), א) סס, א) שס.א.ע"ש, א) שס: קדושין פ: ע"ש, ט) שבת ז' א' (י) בס"א: גינה, א) [נבאלשת כ], א) [נדברים כג, ט] רש"א מ"ו,

תורה אור השלם

- במארה אהם נארים ואותי אהם קובעים הגוי כולו. מלאכי ז ט
- ולא תתחתן במ בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנה: דברים ז ג
- כי יסיר את בנך מאחרי ויעבדו אלהים אחרים ותרה אף יי בכם והשמידך מחר: דברים ז ד
- ויהי במשולש חדשים ויהי ליהודיה לאמר ונתה תקור בקלמך וגם הנח תקור לצננים ויאמר יהודה הוציאהו ותשרף: בראשית לח כד
- כי יסיתך אחיך בן אמן וא בנך או בןך או אשתך או רעהך אשר נבפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אהא ואתבתיך: דברים יג ז

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דכתיב וכו' אציפא דקרא. עיין קידושין דף סח ע"ב מוס' ד"ה אמר קרא:

הגהות הב"ח

א) תוס' ד"ה גזרו וכו' צפ"ק דשבת. י"ב בדף ט"ז ע"ב צמס' ד"ה אף צנות תוס': א) ד"ה משום וכו' צפקי הנא על צבמו ומכ"א: א) בא"ד זונה לא יקח ולא יחלל זרעו אלז בעובדת כוכבים דלית זה וכו' מתחתן אחריו אכן: ד) בא"ד והיא ציצמות דמשמע דעובדת כוכבים שייך זונה ליהאך לכהן ואף הכהן לוקה עליה היינו דוקא כבעולה ודאי:

לעזי רש"י

ברייתין [בבב"ץ]. עריסה.

מוסף רש"י

הבוועל ארמית. צת עובד כוכבים, קנאין פוגעין בו. זני אדם שערין המתקנאין קנאמו של מקום פוגעין זו בשעה שרואין אה העעשה, אלז לאחר מיקן אין מיתתו מסורה לבית דין, והלכה למשה מסיני הוא. פוגעין, ממיתין כמו (מלכים א ז) ק' פוגעו זו (סנהדרין פא:). חייב משום נשג"א. אלז לומר נענש זה משום כל אלו (שם פב.). גזרו על ייחוד. דאשת איש ועל הפנויה (שם כא:). אלא בן מתייחד עם אמו. להכי נקט קרא בן אמן לומר שהבן מזוי אלז אסם שיטמא (קדושין פג.). בוייבה. ואפילו אינו זן (שבת זי:).

הבוועל אהם נארים ואותי אהם קובעים הגוי כולו. איכא הגוי כולו וקא עבר עליה האי גברא אותי אהם קובעים ואי לא לא. גופא אמר באלי (נותאה) [אמר אבמי נותאן] משמיה דרב פתן ושמןן ויינן ובנותיהן כולן מיי"ח דבר הן. בנותיהן אמר רב נחמן בר יצחק גזרו על בנותיהן שיהו גירות מעריסותיהן. גנבא משמיה דרב אמר כוליהו משום עבודת כוכבים גזרו דבריהן. גזרו על רבן ושמןן משום יינן. וגזרו על יינן משום ייחוד בנותיהן. אבל חתנות בבנותיהן מדאורייתא הוא דכתיב לא תתחתן במ ואצ"ל דהאי קרא במ אמותא הוא. א דכתיב כי יסיר את אבך מאחרי מרבין כל המסירות ואפי' דשאר אמותא מן התורה. ודרך זנות בית דינו של שם גזרו שנאמר הוציאהו ותשריו. ישראל הבא על העובדת כוכבים הלכה למשה מסיני הוא דתנן הבוועל ארמית קנאין פוגעין בו והנימ' בפרהסיא וכמעשה זמרי. אבל הבא על העובדת כוכבים בצנעא בית דין של חשמונאי גזרו. הבא על העובדת כוכבים חייב משום ייחוד אפי' נזה משום ייחוד אפי' נזה שפחה אשת איש. נשג"ז נדה שפחה עובדת כוכבים זונה. גזרו תלמידי שמאי והלל אפילו ייחוד דעובדת כוכבים פנוריה. אבל ייחוד דבת ישראל אם היא אשת איש מן התורה הוא. שנאמר כי יסיתך אחיך בן אמן בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם אמו וכן ייחוד העריות שבתורה. ייחוד דבת ישראל פנוריה בית דינו של דוד גזרו ביה דאמר רבא באותה שעה בשבא אמן על תמר אחותו גזרו על ייחוד דפנוריה בת ישראל. וגזרו על ייחוד בנותיהן משום דבר אחר. א) דאמרין

ו"ל דהסיח דרנא דתמורה וכן והיה דפ' י' יוחסין והסיח דיצנות דמשמע דעובדת כוכבים שייך זונה (י') היינו ודאי ליהאך לכהן ואף הכהן לוקה עליה כבעולה ודאי ואביי דפליג ואמר אינו לוקה היינו משום דקסצר דהא דמתקשר עובדת כוכבים זונה לכהן מדאורייתא לאו משום זונה דכתיב בקרא מתקשר אלף מגורת הכתוב דכתיב בתולה מעמיו ולא גיורת ולאו האז מכלל עשה ולהכי לא לקי וסך גיורת דז"ד של חשמונאי הוי כסתם עובדת כוכבים שאין ידוע לנו שנעלה דמספיקא לא לקי ואפי' לרנא ומיהו לרצין גזרו חכמים לחייבו משום זונה ולרצ דימי נשיהו לא מפקרי הלכך משום זונה לא גזרו ומפ' נמי הסם צפ' הנשרפין מ"ד נשג"ז לא אמר נשג"א דאישות לית להו וק' דהא מנרבינן צפ"ק דקידושין (דף כא:)

לרבות אשת איש והא דדרשין צפ' ד' מיתות (פסהדרין דף נב:)

אשר ינאף אשת רעהו פרט לאשת אחרים פי' עובד כוכבים אלמנא לא שייך זהו אישות כלל היינו לענין חיוב מיתה והא דלמרינן (בריש) [צירושלמי צפ'] אין עומדין י' בלו על הזונה ראשון קנאה ואחרים חייבים עליה משום אשם איש דהא אמר בעילה קונה בזני נח היינו דוקא גבי זני נח אלז צירשאל אינו חייב בעשה אלא בעולת בעל ואשתו גמורה:

צער גדול' היה צי' לפני רבי אסי בוי'. מדאמרין ופלוגי אלז פלוגי משמע שכולם היו בדור אחד וכולם צימי רבי:

לאלתר

הבוועל אהם נארים ואותי אהם קובעים הגוי כולו. איכא הגוי כולו וקא עבר עליה האי גברא אותי אהם קובעים ואי לא לא. גופא אמר באלי (נותאה) [אמר אבמי נותאן] משמיה דרב פתן ושמןן ויינן ובנותיהן כולן מיי"ח דבר הן. בנותיהן אמר רב נחמן בר יצחק גזרו על בנותיהן שיהו גירות מעריסותיהן. גנבא משמיה דרב אמר כוליהו משום עבודת כוכבים גזרו דבריהן. גזרו על רבן ושמןן משום יינן. וגזרו על יינן משום ייחוד בנותיהן. אבל חתנות בבנותיהן מדאורייתא הוא דכתיב לא תתחתן במ ואצ"ל דהאי קרא במ אמותא הוא. א דכתיב כי יסיר את אבך מאחרי מרבין כל המסירות ואפי' דשאר אמותא מן התורה. ודרך זנות בית דינו של שם גזרו שנאמר הוציאהו ותשריו. ישראל הבא על העובדת כוכבים הלכה למשה מסיני הוא דתנן הבוועל ארמית קנאין פוגעין בו והנימ' בפרהסיא וכמעשה זמרי. אבל הבא על העובדת כוכבים בצנעא בית דין של חשמונאי גזרו. הבא על העובדת כוכבים חייב משום ייחוד אפי' נזה משום ייחוד אפי' נזה שפחה אשת איש. נשג"ז נדה שפחה עובדת כוכבים זונה. גזרו תלמידי שמאי והלל אפילו ייחוד דעובדת כוכבים פנוריה. אבל ייחוד דבת ישראל אם היא אשת איש מן התורה הוא. שנאמר כי יסיתך אחיך בן אמן בן מתייחד עם אמו ואין אחר מתייחד עם אמו וכן ייחוד העריות שבתורה. ייחוד דבת ישראל פנוריה בית דינו של דוד גזרו ביה דאמר רבא באותה שעה בשבא אמן על תמר אחותו גזרו על ייחוד דפנוריה בת ישראל. וגזרו על ייחוד בנותיהן משום דבר אחר. א) דאמרין

ו"ל דהסיח דרנא דתמורה וכן והיה דפ' י' יוחסין והסיח דיצנות דמשמע דעובדת כוכבים שייך זונה (י') היינו ודאי ליהאך לכהן ואף הכהן לוקה עליה כבעולה ודאי ואביי דפליג ואמר אינו לוקה היינו משום דקסצר דהא דמתקשר עובדת כוכבים זונה לכהן מדאורייתא לאו משום זונה דכתיב בקרא מתקשר אלף מגורת הכתוב דכתיב בתולה מעמיו ולא גיורת ולאו האז מכלל עשה ולהכי לא לקי וסך גיורת דז"ד של חשמונאי הוי כסתם עובדת כוכבים שאין ידוע לנו שנעלה דמספיקא לא לקי ואפי' לרנא ומיהו לרצין גזרו חכמים לחייבו משום זונה ולרצ דימי נשיהו לא מפקרי הלכך משום זונה לא גזרו ומפ' נמי הסם צפ' הנשרפין מ"ד נשג"ז לא אמר נשג"א דאישות לית להו וק' דהא מנרבינן צפ"ק דקידושין (דף כא:)

לרבות אשת איש והא דדרשין צפ' ד' מיתות (פסהדרין דף נב:)

אשר ינאף אשת רעהו פרט לאשת אחרים פי' עובד כוכבים אלמנא לא שייך זהו אישות כלל היינו לענין חיוב מיתה והא דלמרינן (בריש) [צירושלמי צפ'] אין עומדין י' בלו על הזונה ראשון קנאה ואחרים חייבים עליה משום אשם איש דהא אמר בעילה קונה בזני נח היינו דוקא גבי זני נח אלז צירשאל אינו חייב בעשה אלא בעולת בעל ואשתו גמורה:

צער גדול' היה צי' לפני רבי אסי בוי'. מדאמרין ופלוגי אלז פלוגי משמע שכולם היו בדור אחד וכולם צימי רבי:

לאלתר

^[1] ג)נאלה ז"ל נשג"א נדה שפחה עובדת כוכבים אשת איש ורבי אמר דחייב משום נשג"א. א) נאלה מזה דרבינו ה"ר גורם כנאן ג"י אלתת ואפשר שזו היא הגי' שכתב רש"י דמייחודא צבדיה לא גרסינן

^[2] נאלה ז"ל כיון דכתיב כי יסיר וכו'. א) נאלה ז"ל נשג"א נדה שפחה עובדת כוכבים אשת איש ורבי אמר דחייב משום נשג"א. א) נאלה מזה דרבינו ה"ר גורם כנאן ג"י אלתת ואפשר שזו היא הגי' שכתב רש"י דמייחודא צבדיה לא גרסינן